

**คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ**  
**คำอธิบายการใช้อักษรย่อและหมายเลขย่อในคัมภีร์พระไตรปิฎก**

**การใช้อักษรย่อ**

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์นี้ใช้อ้างอิงจากคัมภีร์พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรียงตามลำดับ ดังนี้

**พระวินัยปิฎก**

วิ.ม. (ไทย) วินัยปิฎก มหาวรรค (ภาษาไทย)  
วิ.มท. (ไทย) วินัยปิฎก มหาวิภังค์ (ภาษาไทย)  
วิ.จ. (ไทย) วินัยปิฎก จุฬวรรค (ภาษาไทย)

**พระสุตตันตปิฎก**

ขุ.ชา.อ. (ไทย) สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ชาดก (ภาษาไทย)  
ขุ.ธ. (ไทย) สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ธรรมบท (ภาษาไทย)  
ขุ.ป. (ไทย) สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ปฏิสัมภิทามรรค (ภาษาไทย)  
ที.ปา. (ไทย) สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฏิกวรรค (ภาษาไทย)  
ที.ม. (ไทย) สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรค (ภาษาไทย)  
ม.ม. (ไทย) สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปัณณาส (ภาษาไทย)  
อง.เอกก. (ไทย) สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย เอกกนิบาต (ภาษาไทย)  
อง.จตุกก. (ไทย) สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย จตุกกนิบาต (ภาษาไทย)

**การใช้หมายเลขย่อ**

การใช้หมายเลขย่อในพระไตรปิฎกจะแจ้ง เล่ม ข้อ หน้า ตามลำดับ ตัวอย่าง เช่น  
อง.สตตก. (ไทย) ๒๓/๓๗/๕๗. หมายถึง สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย สัตตกนิบาต (ภาษาไทย)  
เล่ม ๒๓ ข้อ ๓๗ หน้า ๕๗.